

PROCEDURA

de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului Local al comunei Groși județul Maramureș, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului, precum și evaluarea și valorificarea bunurilor sechestrate

Dispoziții generale:

- (1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, pentru stingerea acestora, Serviciul Impozite și Taxe Locale prin executorii fiscali, procedează la acțiuni de executare silită, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, care este abilitat să ducă la îndeplinirea măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită.
- (2) Executarea silită se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea creanțelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare, cu excepția cazului în care din motive obiective în legătură cu situația patrimonială a debitorului acest nivel nu poate fi respectat.
- (3) Sunt supuse sechestrării și valorificării bunurile urmăribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta și/sau identificate de către organul de executare silită, în următoarea ordine:
 - a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit;
 - b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit;
 - c) bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele;
 - d) ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246;
 - e) mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;
 - f) produse finite.
- (4) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la alin. (3) ori de câte ori valorificarea nu este posibilă.
- (5) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute la prezentul cod.
- (6) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimă.
- (7) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a creanțelor fiscale accesorii, ori alte sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.
- (8) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale, accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită și se consemnează într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.

(9) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege.

(10) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

(11) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlu executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia.

(12) Înaintea valorificării bunurilor, acestea se evaluează. Evaluarea se efectuează de organul de executare silită prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art. 63 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare. Atât evaluatorii proprii, cât și evaluatorii independenți sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile ce le revin, astfel cum reies din Codul de procedură fiscală, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum și din actul prin care au fost numiți.

(13) Organul de executare silită actualizează prețul de evaluare ținând cont de rata inflației

(14) Atunci când se consideră necesar, organul de executare silită procedează la o nouă evaluare.

(15) Organul de executare silită poate proceda la o nouă evaluare în situații cum sunt: când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări.

(16) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

(17) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supusă executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a alte ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(18) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității în calitate de profesioniști nu sunt exceptate de la executarea silită.

(19) Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal. În cazul sechestrării autovehiculelor, prevederile art. 740 din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(20) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsura asiguratorie nu este necesară o nouă sechestrare.

- (21) Executorii fiscali, la începerea executării silite, sunt obligați să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (20) se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.
- (22) Bunurile nu se sechestrează dacă prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cu cheltuielile executării silite.
- (23) Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândește un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun.
- (24) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.
- (25) Actele de dispoziție care ar intervenii prevăzute la alin. (24) sunt lovite de nulitate absolută.
- (26) În cazurile în care nu au fost luate măsuri asiguratorii pentru realizarea integrală a creanței fiscale și la începerea executării silite se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituie sau sustragere de la urmărire a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată odată cu comunicarea somației.
- (27) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.
- (28) Executarea silită imobiliară se întinde de plin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.
- (29) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.
- (30) Dispozițiile alin. (29) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni.
- (31) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestr, dispozițiile art. 238 alin. (9)-(11). Art. 239 alin. (1) și (2) și art. 241 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare fiind aplicabile.
- (32) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul alin. (31) constituie ipoteca legală.
- (33) Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.
- (34) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare silită care a instituit sechestrul a solicita de îndată biroului de carte funciară efectuarea inscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestr.
- (35) Biroul de carte funciară comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilului urmărit, precum și titularii acestora, care trebuie înștiințați de către organul de executare silită și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.
- (36) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la alin. (35), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestr al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare silită titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

(37) La instituirea sechestrului și în tot cursul executării șilite, organul de executare șilită poate numi un administrator-sechestrul, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arende și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(38) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

(39) Administrator-sechestrul consemnează veniturile încasate potrivit alin. (37) la unitățile abilitate și depune recipisă la organul de executare șilită.

(40) Când administrator-sechestrul este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare șilită îi fixează o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

(41) Ori de câte ori este necesar, administratorul-sechestrul este obligat să prezinte organului de executare șilită situația veniturilor și a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrat.

II. Reguli generale privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului.

Art.1 (1) În cadrul procedurii de executare șilită, Biroul Contabilitate, venituri, prin executorii fiscali, are dreptul sechestrării bunurilor mobile sau imobile, urmăribile potrivit legii, aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului care nu a achitat obligațiile bugetare sau fiscale către bugetul local până la data aplicării sechestrului.

(2) Sechestrarea bunurilor se face prin întocmirea unui proces-verbal de sechestrul aplicat asupra bunurilor mobile sau imobile, după caz. În procesul-verbal de sechestrul pe lângă informațiile standard prevăzute în tipizate Model 2016 ITL 049, respectiv Model 2016 ITL 050, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice nr. 144/2016 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, precum și a altor venituri ale bugetelor locale de către organele fiscale locale și pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice nr. 2.068/2015 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale, se consemnează și:

- a) date de identificare a bunului;
- b) starea în care se află bunul;
- c) date privind calitatea de proprietar, respective de coproprietar asupra bunului;
- d) valoarea care rezultă din documentul de achiziție a bunului, valoare înregistrată în evidențele fiscale sau din alt înscris;
- e) situația în care bunul rămâne în custodia contribuabilului sau a unui administrator de sechestrul sau, în cazul bunurilor mobile, situația în care bunul se preia de către organul fiscal local ori se încredințează unui administrator de sechestrul.

(3) Procesul-verbal de sechestrul se întocmește în 3 exemplare, după cum urmează;

- a) unul se înmânează, sub semnătură, contribuabilului-debitor sau se comunică conform art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- b) unul se reține de către organul fiscal local;
- c) unul se înaintează biroului de cadastru și publicitate imobiliară în circumscripția căruia se situează imobilul, în vederea intabulării dreptului de ipotecă în cartea funciară, respectiv Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul bunurilor mobile, în vederea înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, pentru înregistrarea dreptului de ipotecă mobilă, respectiv de gaj, după caz. O copie a procesului-verbal de sechestrul poate fi transmisă de organul fiscal local instituțiilor interesate.

(4) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestrul la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, Organul Fiscal Local, în calitate de creditor fiscal, dobândește un drept de ipotecă legală asupra bunului imobil sechestrat pentru o valoare egală cu suma cuprinsă în titlurile executorii.

(5) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestru asupra unui bun mobil, prin intermediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, Organul Fiscal Local, în calitate de creditor fiscal, dobândește:

- a) un drept de ipotecă, conform art. 2.389 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dacă debitorul nu a fost depozitat de bun, la data înregistrării;
- b) un drept de gaj, conform art. 2.480 - 2.494 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dacă debitorul a fost depozitat de bun, la data înregistrării;

(6) Bunurile nu se sechestrează dacă în urma valorificării acestora suma este mai mică sau egală cu valoarea cheltuielilor de executare estimate.

(7) indiferent de modalitatea prin care se valorifică un bun sechestrat pentru care s-a făcut înregistrarea în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sau la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, după stingerea debitului, organul fiscal local are obligația solicitării radierii ipotecii sau gajului, după caz.

Art.2 - (1) Bunurile sechestrate se evaluează de experți evaluatori contractați de către Primăria Comunei Groși, județul Maramureș.

(2) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilul/plătitorul poate să numească un expert evaluator pe cheltuiala proprie. În acest caz, raportul de evaluare întocmit de către expertul evaluator al contribuabilului se înmânează organului fiscal local și poate fi utilizat pentru valorificarea bunului sechestrat.

(3) Valoarea rezultată din raportul de evaluare trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului și este valoarea de referință care se utilizează de către organul fiscal local în vederea valorificării bunului.

(4) Organul fiscal local apelează la experți evaluatori , după cum urmează:

- a) în cazul bunurilor imobile, clădiri sau terenuri, la experți evaluatori autorizați, experți tehnici judiciari, auditori financiari, evaluatori imobiliari sau agenții imobiliare;
- b) în cazul bunurilor mobile de natura operelor de artă sau obiectelor de colecție, la evaluatori de opere de artă, evaluatori de antichități sau la case de licitație specializate în valorificarea operelor de artă, respectiv la anticariate;
- c) în cazul bunurilor mobile de natura mașinilor, utilajelor, echipamentelor sau mijloacelor de transport, la ingineri specializați, ingineri evaluatori mijloace de transport în vederea revânzării, respectiv service-uri auto;
- d) în cazul obiectelor de cult, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;
- e) în cazul bunurilor mobile de natura bijuteriilor, la case de amanet, consignații sau magazine specializate în achiziția de bijuterii în vederea revânzării;
- f) în cazul bunurilor mobile de natura aparaturii electrice , electronice sau electrocasnice, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;
- g) în cazul bunurilor mobile de natura mobilierului , la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;
- h) în cazul bunurilor mobile de natura stocurilor de materii prime, materiale, la ingineri de specialitate sau la firme specializate în vânzarea de produse de această natură;
- i) în cazul bunurilor mobile de natura produselor agricole, respectiv a fructelor neculese sau a recoltelor prinse de rădăcini, la ingineri având specializarea agronomie sau la firme specializate în colectarea în scopul revânzării de produse agricole;
- j) în cazul bunurilor mobile de natura titlurilor de valoare: acțiuni, obligațiuni, la un broker sau agenție de brokeraj.

(5) Evaluatorii prevăzuți la alin. (4) se contractează de către Primăria comunei Groși în condițiile legii. Primăria comunei Groși trebuie să contacteze serviciile evaluatorilor în cadrul unor contracte-cadru pentru o perioadă de timp de minimum un an, care să permită apelarea rapidă la serviciile acestora, cu respectarea prevederilor art. 232 din Legea nr. 207 /2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Cheltuielile ocazionate cu plata onorariului reprezintă cheltuială de executare, care se avansează din bugetul local și care se va reține prioritar din sumele obținute în urma valorificării bunurilor.

(6) Evaluatorii prevăzuți la alin. (4) furnizează Primăria comunei Groși rapoartele de evaluare întocmite de către aceștia, care trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului. Valoarea rezultată este valoarea de referință care se utilizează de către organul fiscal local în vederea valorificării bunului.

(7) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradări, acestea pot fi vândute în regim de urgență, iar evaluarea și valorificarea acestor bunuri se efectuează de către organul fiscal local la prețul pieței, oferit de către cumpărător.

(8) În cazul în care se constata modificări ale prețurilor de circulație pe piață liberă a bunurilor sau dacă valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări, atunci organul de executare silită poate face o nouă expertiză.

Art. 3 - (1) Competența de valorificare a bunurilor sechestrate o are organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile sechestrate, urmând ca suma obținută, după ce se scad cheltuielile de executare, să fie reținută la bugetul organului fiscal local care a procedat la valorificare sau, după caz, virată la bugetul Organului Fiscal Local coordonator.

(2) Cheltuielile de executare silită ocazionate de valorificarea bunurilor sechestrate sunt în sarcina debitorului și se fac venit la bugetul din care au fost avansate.

(3) În cazul în care obligațiile bugetare sau fiscale nu sunt stinse în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) înțelegerea părților;
- b) vânzare în regim de consignație a bunurilor mobile;
- c) vânzare directă;
- d) vânzare la licitație;
- e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, case de amanet, firme specializate în achiziția de bunuri în scopul revânzării, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz.

(4) Stabilirea modalității de valorificare a bunurilor sechestrate se face ținând cont atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit.

(5) În situația în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului sau suspendarea executării silite, organul fiscal local încetează procedura de valorificare a bunurilor sechestrate, astfel:

a) în cazul desființării sechestrului, în funcție de considerentele desființării, organul fiscal local fie încetează executarea silită, fie efectuează un nou sechestru cu respectarea reglementărilor legale;

b) în cazul suspendării executării silite, organul fiscal local suspendă executarea silită o perioadă determinată de timp și nu încetează executarea silită.

(6) Debitorul nu poate participa, în nume propriu și nici prin interpuși, la niciuna dintre modalitățile de valorificare a bunurilor sechestrate prevăzute la alin. (3).

Art.4 - (1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin înțelegerea părților presupune că debitorul să prezinte organului fiscal local, în scris:

- a) propunerile care i s-au făcut pentru achiziția bunurilor sechestrate;
- b) nivelul de acoperire a creanțelor datorate pentru fiecare propunere;
- c) numele și prenumele/denumirea potențialului/potențialilor cumpărători;
- d) termenele până la care fiecare potențial cumpărător achită prețul propus.

(2) Organul fiscal local nu ia în considerare ofertele care au prețuri propuse mai mici, decât prețul de evaluare.

(3) Organul fiscal local analizează ofertele prezentate de debitor și comună acestuia aprobarea față de una din oferte, termenul-limită de plată și contul bugetului local în care cumpărătorul doritor trebuie să vireze prețul oferit.

(4) După creditarea contului bugetar, organul fiscal local ridică sechestrul aplicat asupra bunului ce urmează a face obiectul tranzacției.

(5) Cheltuielile privind executarea silită efectuate de organul fiscal local, cum ar fi costurile aferente evaluării, dacă a fost cazul, depozitarii sau alte costuri de corespondență purtate cu debitorul, se

consemnează într-un proces-verbal privind cheltuielile de executare, care constituie titlu executoriu și are la baza documente privind cheltuielile efectuate.

(6) Cheltuielile de executare silită cad în sarcina debitorului, potrivit art. 256 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Vânzarea bunurilor sechestrate prin înțelegerea părților se face chiar dacă debitorul prezintă o singură propunere, cu respectarea condiției de la alin. (2).

Art.5 - (1) În cazul în care organul fiscal local a sechestrat bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi valorificate prin procedura de vânzare directă.

(2) Evaluarea bunurilor perisabile sau supuse degradării sechestrate se efectuează de către organul fiscal local, având în vedere prețul pieței. În acest scop, organul fiscal local culege informații de la comercianți cu privire la prețurile cu care se vând astfel de bunuri. Pe baza informațiilor primite, organul fiscal local stabilește prețul la care bunurile sechestrate se pot vinde prin procedura de vânzare directă.

(3) Organul fiscal local mai poate aplica procedura de vânzare directă și în următoarele cazuri:

- a) înainte începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală;
- b) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrat(e) nu a/au fost vândute și se oferea puțin prețul de evaluare.

(4) în cazul în care organul fiscal local înregistrează mai multe cereri, atunci vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

(5) Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.

(6) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate. Procesul-verbal se încheie în momentul în care cumpărătorul face plata integrală a prețului oferit pentru bunurile sechestrate.

(7) Procesul-verbal prevăzut la alin. (6) cuprinde următoarele informații:

- a) datele de identificare ale contribuabilului debitor al cărui bun se execută;
- b) datele de identificare ale cumpărătorului, precum și starea civilă, în cazul persoanei fizice;
- c) datele de identificare ale bunului;
- d) datele de identificare ale Organului fiscal local, numărul și data dosarului de executare, numărul și data procesului-verbal de sechestr, titlul/titlurile executoriu/executorii care fac obiectul dosarului de executare a contribuabilului debitor precum și valoarea creanțelor cuprinse în acestea;
- e) prețul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
- f) documentul prin care s-a efectuat plata și data la care s-a efectuat plata;
- g) mențiunea ca documentul constituie titlu de proprietate, iar în cazul bunurilor imobile ca poate fi înscris în cartea funciară;
- h) mențiunea, dacă este cazul, ca drepturile reale și privilegiile care grevează bunul, instituite de către organul fiscal local, au fost radiate ;
- i) alte informații pe care le stabilesc părțile, după caz.

Art.6 - (1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin modalitățile prevăzute la art. 247 alin. (3) lit. b) și e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se realizează după ce bunurile sechestrate au fost evaluate prin una dintre modalitățile prevăzute la art. 2.

(2) Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare în regim de consignație, case de licitație specializate, case de amanet , anticariate, agenții imobiliare, brokeri sau agenții de brokeraj se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

- a) Între organul fiscal local și entitatea care valorifică se încheie un proces-verbal de predare-primire a bunului în scopul vânzării, care va cuprinde: părțile, descrierea bunului, prețul la care a fost evaluat bunul, inclusiv comisionul perceput; precizarea că bunul poate fi valorificat la prețul minim rezultat conform evaluării bunului, datele contribuabilului debitor al cărui bun se execută, numărul și data procesului-verbal de sechestru, titlul/titlurile executoriu/executorii care fac obiectul dosarului de executare a contribuabilului debitor, precum și valoarea creanțelor cuprinse în acestea și mandatarea entității care valorifică bunul în numele organului fiscal local.
- b) Comisionul entității care valorifică bunul nu este inclus în prețul de evaluare, respectiv în prețul de vânzare a bunului. Acesta se plătește de către organul fiscal local, ulterior valorificării bunului și virării prețului de vânzare în conturile organului fiscal local, și reprezintă cheltuiala de executare.
- c) În cazul în care bunul se valorifică la un preț superior prețului de evaluare, entitatea care valorifică virează prețul încasat, integral, organului fiscal local.
- d) Prețul încasat de către entitatea ce valorifică bunul se virează în conturile organului fiscal local în cel mult 3 zile de la încasare.
- e) În cazul entității care valorifică bunuri mobile în numele organului fiscal local, după primirea prețului de vânzare-cumpărare a bunului, întocmește actul de vânzare-cumpărare, încheiat în 4 exemplare, unul pentru cumpărător , unul pentru entitatea care valorifică, unul pentru organul fiscal local și unul pentru contribuabilul debitor.
- f) În cazul entității care valorifică bunuri imobile în numele organului fiscal local, odată cu virarea prețului încasat, comunică organului fiscal local și datele de identificare ale cumpărătorului. Organul fiscal local, în termen de 3 zile, întocmește un proces-verbal care constituie titlu de proprietate și care va cuprinde, pe lângă informațiile prevăzute la art. 5 alin. (7), și informațiile privind entitatea mandată să valorifice, precum și comisionul ce urmează să se plătească acesteia de către organul fiscal local.

Art.7 - (1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzarea la licitație, organizată de către organul fiscal local, poate fi realizată în cadrul procedurii de executare înainte sau după utilizarea celorlalte modalități de executare.

(2) Licitația se organizează de către o comisie de licitație constituită din 3 persoane desemnate, prin dispoziție sau decizie, după caz, de către conducătorul organului fiscal local. Atribuțiile comisiei de licitație sunt prevăzute la art. 251 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Organul fiscal local este obligat să efectueze publicitatea vânzării la licitație cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea acesteia.

(4) Organul fiscal local are obligația înștiințării debitorului, custodelui și/sau administratorului-sechestru, după caz, precum și titularilor drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul sechestrat, dacă este cazul, cu privire la data , ora și locul desfășurării licitației.

(5) Publicitatea vânzării se realizează conform prevederilor art. 250 alin. (2) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Publicitatea vânzării prin afișarea anunțului în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, este opțională.

(6) Locul de desfășurare a licitației poate fi :

- a) locul unde se află bunurile sechestrate;
- b) locul stabilit de către organul fiscal local.

(7) Ofertanții sunt obligați să depună documentele prevăzute la art. 250 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare până cel târziu cu o zi înainte de data licitației, în cazul în care aceasta este o zi lucrătoare. În cazul în care ziua de dinaintea zilei organizării licitației este o zi nelucrătoare, atunci termenul de depunere este ultima zi lucrătoare de dinaintea zilei licitației .

(8) Ofertele pot fi depuse direct sau prin poștă la locul indicat prin anunțul privind vânzarea bunurilor prin licitație.

(9) În cazul plății taxei de participare, de 10% din valoarea bunului stabilită prin evaluare, care reprezintă prețul de pornire a licitației, prin decontare bancară sau prin mandat poștal, organul fiscal local are obligația verificării creditării contului curent general al Trezoreriei Statului cu suma respectivă.

(10) Ofertanții se pot prezenta la licitație, direct sau prin mandatar care dovedesc mandatul prin procură specială în forma autentică.

(11) Prețul de pornire a licitației este:

- a) egal cu prețul de evaluare a bunului în cazul primei licitații organizate;
- b) prețul de evaluare a bunului diminuat cu 25% în cazul celei de-a doua licitații organizate;
- c) prețul de evaluare a bunului diminuat cu 50% în cazul celei de-a treia licitații organizate.

(12) Dacă nici în urma celei de-a treia licitații bunul nu se vinde, atunci la cea de-a patra licitație organizată bunul se vinde la cel mai mare preț oferit.

(13) Adjudecarea se face în favoarea prețului egal cu prețul de pornire sau a prețului cel mai mare oferit peste prețul de pornire a licitației, conform alin. (11), sau a prețului cel mai mare oferit, în cazul alin. (12).

(14) Adjudecarea se face de către comisia de licitație prin întocmirea unui proces-verbal de adjudecare, care constituie titlu de proprietate și cuprinde mențiunile de la art. 254 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Adjudecătorul este obligat să efectueze plata diferenței dintre prețul cu care a adjudecat și taxa de participare în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, dacă bunul a fost vândut în rate.

(15) La finalizarea licitației, comisia de licitație întocmește și un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației care va cuprinde elementele prevăzute la art. 251 alin. (11) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și care va fi semnat de toți membrii comisiei de licitație și de ofertanții prezenți sau cel puțin de ofertantul câștigător.

(16) În termen de 5 zile de la întocmirea procesului-verbal de adjudecare, organul fiscal local are obligația să restituie taxa de participare către participanții care au depus oferte de cumpărare și care nu au fost declarați adjudecatari.

(17) Taxa de participare nu se restituie:

- a) ofertanților care nu s-au prezentat la licitație;
- b) ofertanților care au refuzat să semneze la încheierea procesului-verbal de adjudecare;
- c) adjudecatarului care nu a plătit prețul.

(18) Taxele de participare reținute de către organul fiscal local potrivit alin. (17) se fac venit la bugetul local la unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale din care s-au avansat cheltuielile de executare.

(19) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul conform alin. (14), organul fiscal local reia licitația în termen de 10 zile de la data adjudecării, iar adjudecatarul este obligat după cum urmează:

- a) i se reține taxa de participare, care se face venit la bugetul local;
- b) este obligat, suplimentar, la plata cheltuielilor cu organizarea următoarelor licitații organizate de organul fiscal local, respectiv alte cheltuieli de urmărire până la valorificarea bunului, care nu se mai stabilesc în sarcina debitorului executat de către organul fiscal local;
- c) este obligat la plata diferenței dintre prețul cu care el a adjudecat și prețul cu care se adjudecă ulterior, care va stinge debitele din titlul executoriu emis pe seama debitorului.

(20) Pentru sumele prevăzute la alin. (19) lit. b) și c), organul fiscal local întocmește un proces-verbal, care constituie titlu executoriu și care îi permite organului fiscal local să înceapă executarea șilită împotriva adjudecatarului care nu a efectuat plata.

Art.8 - (1) În deschiderea licitației, președintele comisiei anunță obiectul licitației, pasul de licitare, în cazul în care sunt mai mulți participanți, care este cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior prețului de pornire a licitației stabilit potrivit art. 250 alin. (11) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și modul de desfășurare a acesteia.

(2) Pentru eficiența procedurii, comisia de licitație poate stabili un pas de licitare care poate fi cuprins între 5 și 15% din prețul de începere a licitației.

(3) La termenele fixate pentru ținerea licitației, președintele comisiei dă citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi ofertelor primite potrivit art. 7 alin. (8).

(4) Comisia de licitație va oferi spre vânzare bunurile, prin trei strigări succesive în care se pot face opțiuni și supralicitări, conform pasului de licitare stabilit în condițiile alin. (2), fața de prețul cel mai mare din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior prețului de pornire a licitației, sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar față de acest preț.

(5) Bunul se adjudecă celui care, după trei strigări succesive, oferă prețul cel mai mare fie față de prețul de pornire, fie față de prețul de începere a licitației, după caz.

(6) Dacă se prezintă un singur ofertant care oferă cel puțin prețul de pornire, acesta este declarat adjudecatar.

(7) Când în cadrul unei ședințe nu au putut fi licitate toate bunurile, licitația începută va continua în zilele următoare, la ora stabilită de comisia de licitație și anunțată de organul fiscal local înainte de închiderea ședinței, fără alte formalități legate de publicitate.

(8) Bunurile mobile corporale se vor vinde fiecare în parte sau mai multe împreună în raport cu natura și destinația lor, având în vedere procesul-verbal de sechestrul și raportul de evaluare.

(9) Vânzarea la licitație a bunurilor imobile se va ține separat pentru fiecare imobil sau corp de proprietate, având în vedere procesul -verbal de sechestrul și raportul de evaluare.

(10) Prin excepție de la alin. (9), în cazul în care organul fiscal local a optat pentru executarea silită în ansamblu a bunurilor, atunci acestea se valorifică în ansamblu.

(11) În cazul în care, după aplicarea procedurii prin strigare, există mai mulți participanți la licitație care oferă același preț, adjudecatarul se va stabili strict după următoarele criterii și în aceasta ordine:

- a) are asupra bunului urmărit garanții reale înscrise în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sau în cartea funciară;
- b) a avut oferta scrisă cea mai mare;
- c) alte criterii, stabilite de comisie și comunicate participanților înainte de începerea licitației.

(12) După fiecare licitație se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației, conform art. 7 alin. (15).

Art.9 - (1) În cazul vânzării prin licitație a unor bunuri imobile, cumpărătorul adjudecatar poate solicita plata prețului în cel mult 12 rate prin depunerea la registratura organului fiscal local a unei cereri scrise în acest sens, la care trebuie să anexeze dovada plății a cel puțin 50% din prețul de adjudecare a bunului imobil.

(2) Conducătorul organului fiscal local poate aproba plata în rate, în cel mult 5 zile de la data depunerii cererii în condițiile prevăzute la alin. (1). Conducătorul organului fiscal local poate aproba plata în rate în următoarele condiții:

- a) diferența dintre prețul de adjudecare și suma rezultată din cumularea taxei de participare și cele 50% din prețul de adjudecare achitat în condițiile alin. (1) se achită în cel mult 12 rate lunare;
- b) data scadentă a ratei lunare se stabilește de către conducătorul organului fiscal local. Acesta poate ține cont de sugestia adjudecatarului solicitant al plății în rate;
- c) începând cu a șasea zi de la adjudecare, adjudecatarul căruia i-a fost aprobată plata în rate datorează majorări de întârziere, calculate la soldul sumei de plată și achitate la termenele scadențe stabilite conform lit. b).

(3) Majorările de întârziere încasate conform alin. (2) lit. c) se fac venit la bugetul local al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale din cadrul căreia face parte organul fiscal local.

(4) În cazul în care cumpărătorul căruia i-a fost aprobată cererea de plată a prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare silită competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

